

מ"ת 36795/07/15 - מדינת ישראל נגד רישאד אבו עראר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

18 אוגוסט 2015

מ"ת 36795-07-15 מדינת ישראל נ' אבו עראר(עציר)

לפני כבוד השופטת נחמה נצר

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב רישאד אבו עראר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת, עו"ד נועה בורג

המשיב - הובא ע"י שב"ס, ובא-כוחו, עו"ד נתי טרבלסי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון היום הינו המשך ישיר לשני דיונים שהתקיימו עד כה בבקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אין חולק, כי בהחלטה מנומקת שניתנה ביום 29.07.2015, קבעה סגנית הנשיא, כבוד השופטת שרה דברת, כי בעניינו של המשיב נמצאה תשתית ראייתית לביסוס האשמות המיוחסות למשיב, תוך הסתייגות מקיומה של תשתית לעניין החבלה החמורה שעניינה הירי שבוצע וגרם לפגיונות גוף אצל המתלונן. באשר לעניין זה, קבעה השופטת דברת, כי קיים כרסום של ממש. עם זאת, נקבע, כי מתקיימת תשתית ראייתית ביחס לקשירת הקשר, ביחס לנשיאת נשק וביחס לירי שביצע המשיב על פי הטענה באזור מגורים.

אכן, בסמוך לאחר שניתנה ההחלטה לגבי קיומה של תשתית, ראה לנכון בית משפט לבחון אל אתר אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה, ובהקשר זה נחקר מר מרעי מוחמד, שהוצע כחלופה בעבור המשיב. עם זאת, לאחר דיון קצר, הגיע בית משפט למסקנה, כי אין בידו להתרשם מכך שאותו ערב שהוצע יוכל להציב גבולות ברורים למשיב ואף לנטרל את המסוכנות הנשקפת מאת המשיב, כאשר בית משפט מציין כנסיבה נוספת לחומרה, את העובדה, כי בזמן התנהלותו של המשיב בחדר החקירות, הוא המשיך לדבוק בגרסתו, כי שהה באילת, הגם שגרסה זו הופרכה והגם שהוצגו בפניו ממצאים המעידים על כך, כי בזמן הירי האיוון של מכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו מצביעים גם מצביעים על הימצאותו באזור הקטטה. בעקבות כך, נעתר בית משפט לבקשת המשיב, כי יוגש תסקיר מעצר בעניינו, וכי שרות המבחן יתבקש לבחון חלופה אחרת שתוצע ישירות לשרות המבחן.

לעת הזו, מונח בפני בית משפט תסקיר מעצר ערוך, מפורט, כראוי. על פי תוכנו, אין ספק כלל, כי המסוכנות כפי שהיא עולה מהתשתית הראייתית, מקבלת צבע גוונים משמעותיים, במיוחד לנוכח מאפייני אישיותו של המשיב והעובדה, כי שרות המבחן מתרשם, כי במצבים שהמשיב חווה פגיעה בכבודו או בכבוד משפחתו, הוא עשוי לנהוג באופן פורץ גבולות, להתקשות בוויסות התנהגותו ואף להימנע מלהפעיל שיקול דעת רציונאלי, כפי שמצופה באדם בגיר.

בעניין זה יש לזכור, כי עניין לנו במשיב שהוא צעיר לימים, שכן המדובר במשיב שהוא יליד פברואר 1995, והאירועים המתוארים בכתב האישום קשורים לסכסוך בין חמולות, אשר במהלכו וכפי שמפורט בכתב האישום, לא נרתע המשיב ביחד עם אחרים, מלאחוז בנשק חם ולירות לתוך קבוצת אנשים ולמותר לציין, כי אך בדרך נס, הסתיים האירוע כפי שהסתיים, שהרי הוא עלול היה להסתיים עם תוצאות הרסניות ופוגעניות פי כמה.

עם זאת, בית משפט קבע, כי בנוגע לפגיעה במתלונן, לא מתקיימת תשתית ראייתית, ואף מתקיים כרסום של ממש, והדברים צוינו בהרחבה בסעיף 11 להחלטה מיום 29.07.2015.

לטעמי, כרסום זה שבית משפט כאמור הגדירו ככרסום של ממש, מאפשר ואף מחייב, בחינה של אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה, ובלבד שיהא בחלופה זו כדי להעמיד מענה ראוי והולם למסוכנותו של המשיב, וזאת כאמור מסוכנות קיימת, נוכחת ובעיני משמעותית. העובדה, שברחובה של עיר אל עבר קהל אנשים, אדם צעיר אוחז בנשק חם ויורה, מלמדת על קושי רב מצד המשיב לרסן את התנהגותו ועל הצורך להציב גבולות ברורים, חדים בפניו, ובכך לנסות ולהקטין במידת האפשר, את המסוכנות ואת הסיכון הנשקף מאת המשיב.

שרות המבחן אשר כאמור נדרש לבחון ערבים אחרים מאלה שנבחנו בבית המשפט, הגיע לכלל מסקנה, כי הערבים המוצעים הם אנשים רציניים, אחראיים, נורמטיביים, וכי יהא בכוחם, ככל שהדבר נוגע למידת יכולתה, להציב גבולות למשיב. בהקשר זה אף ראוי לציין, כי הערבים המוצעים מתגוררים בכפר מיצר, ואין ספק כלל, כי מיקום החלופה הוא רחוק משמעותית מזירת האירועים מושא כתב האישום, כך שיש בהחלט לומר, כי בענייננו מתקיים ריחוק גיאוגרפי אשר לעיתים יש בו כדי לנטרל רוחות רעות ואף להביא להרגעה של הרוחות, כפי שמצופה כי יקרה בבוא הזמן, לאחר התרחשות כה משמעותית.

שרות המבחן סבר בסופו של יום, כי אין להמליץ על שחרור המשיב ממעצר. עם זאת, ניתן להתרשם מכך, כי שרות המבחן סבר שבהעדר הסכם רגיעה בין הצדדים הניצים, והעובדה, כי קיימים כעסים ותחושה של פגיעות מצד המתלוננים, יהא בה כדי להגביר את תחושה זו באם ישוחרר המשיב, ואולי אף ליצור מתחים נוספים על אלו שכבר קיימים. בעניין זה אבקש לומר, כי מקדמת דנא אוחזים אנו בדעה, כי הסכם סולחה, ככל שקיים כזה, איננו חזות הכל, ובוודאי שהוא כשלעצמו אין בו כדי לנטרל מסוכנות, או כדי להצביע על הקטנה של הסיכון. באותה נשימה, צריך לומר, כי העדר הסכם רגיעה, אין בו כשלעצמו, כדי לחייב כמסקנה אחת ויחידה, כי דינו של המשיב להישאר מאחורי סורג וברית, ועל בית המשפט להתייחס לעובדה, כי טרם הושגה רגיעה ביחסים שבין הגורמים הניצים כנסיבה נוספת שבוודאי עשויה להגביר את הצורך בקביעת תנאים אשר בהצטברותן יחד, יוכלו להציב גבולות ברורים להתנהגותו של המשיב, ואף למנוע חידוש המתח והיריבות.

בעיניי, העובדה כי החלופה המוצעת, כוללת הרחקה גיאוגרפית משמעותית, לצד פיקוח אנושי צמוד ומשמעותי, יש בה כדי להעמיד מסגרת ראויה והולמת, בפרט כאשר בית משפט קבע, כי בעניין העבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, מתקיים כרסום ממשי.

לאחר שעיינתי בעולה מתסקיר שרות המבחן, ובשים לב לכך שמדובר באדם צעיר, נטול מעורבות בפלילים עד כה, אשר אמנם הסתבכותו הנוכחית הנטענת היא הסתבכות קשה, חמורה, שאך בדרך נס לא הובילה לפגיעות קשות יותר מאלו שנגרמו בפועל, באתי לכלל דעה, כי בהתקיים כל התנאים כדלקמן, ניתן יהיה להורות על שחרורו של המשיב, ואלו הם תנאי השחרור:

1. יופקד ערבון כספי בסך של 35,000 ₪.
2. תיחתם התחייבות עצמית של המשיב בסכום של 50,000 ₪.
3. המשיב ישוחרר לביתו של מר סלים זועבי המתגורר בכפר מיצר, שם ישהה הוא בתנאים השוללים לחלוטין את יכולתו לצאת מן הבית, זולת לצורך התייצבות להליכי שפיטה וגם זאת אך בליווי צמוד ומלא של אחד הערבים.
4. כל משך הימצאותו של המשיב בתנאים האמורים, ילווה הוא באופן צמוד ומלא על ידי אחד הערבים שנמנו בתסקיר, קרי - סלים זועבי, אחיו - סמיר זועבי, וכן מר מוחמד אבו עייש. כל אחד מהערבים הללו, יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 45,000 ₪.
5. ייאסר על המשיב להגיע לתחומי היישוב ערערה בנגב, אף לא במרחק של 5 ק"מ מתחומי היישוב. כמו כן, ייאסר על המשיב ליצור קשר מכל מן וסוג שהוא, עם גורמים שנחקרו בהליך ובוודאי עם מי מבין המתלוננים.

ניתנה והודעה היום ג' אלול תשע"ה, 18/08/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 3

על מנת לאפשר למבקשת שהות סבירה לשקול לערור על החלטת השחרור, מורה על עיכוב ביצוע החלטת השחרור למשך 48 שעות.

ככל שהמבקשת, לאחר בחינה נוספת, תגיע לכלל מסקנה, כי אין בכוונתה לערור על החלטת השחרור, יש להודיע על כך בדחיפות למשיב באמצעות שב"ס וכן לבא-כוח המשיב.

אין מניעה, כי הערבים יחלו בהליכי החתמה, ואף בהפקדת הסכום הדרוש, כך שאם לא יוגש ערר, ויקוימו תנאי השחרור, ניתן יהיה לשחרר את המשיב ללא דיחוי נוסף.

ניתנה והודעה היום ג' אלול תשע"ה, 18/08/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת